

متن پرسش

ضمن عرض سلام محضر شریف شما: حقیق خلاصه جلسات شما را البته مضمونا مکتوب نموده و در فضای سایبر و شبکه های اجتماعی استفاده می نمایم. آیا اجازه این کار را دارم و اگر پاسخ مثبت است آیا لازمست؟ یا بهتر است بگویم اجازه می دهید تا اسم شریفان ذکر گردد؟ در ادامه یک نمونه خدمتان عرضه می گردد: به این دو نوع برخورد توجه کنید: برخورد اول: خلیفه دوم پس از آنکه شخصی در محضر او از معنای آیه (جوار الکنس) پرسش نمود، با عصا به سمت او حمله برده و عمامه او را به زمین انداخت و سر او را غرق در خون کرد. شاید علت این برخورد جناب خلیفه آن بود که ایشان نمی خواستند عدم اعلامیتشان در جامعه مطرح شود و از این رو هر گونه سوال و یا اختلاف نظر را برای خود دشمنی قلمداد می نمود. برخورد دوم: جمله زیر بارها از دو لب مبارک امیرالمومنین بیرون آمد و از مشهورات تاریخ حیات مبارکشان است که: (سلونی قبل ان تفقدونی) یعنی قبل از فقدان من هر سوالی برایتان مطرح است پیرسید. روزی در جمعی از صحابه، پس از آنکه علی (علیه السلام) پاسخهای کامل و حکیمانه ای به سوالات دادند، یکی از خوارج (به راحتی و با کمال آزادی، گستاخانه) گفت: قاتله الله کافراً ما افقهه؟! «خدا این کافر را بکشد چقدر دانا و آگاه است!» اصحاب (از جسارت او ناراحت شدند) از جای خود پریدند تا او را به قتل برسانند. ولی امام به آنها فرمود: «رویداً انما هو سبٌ بسبِّ، او عفوٌ عن ذنبٍ: «آرام باشید جواب دشنام، دشنام است و یا بخشیدن و عفو از گناه». و حضرت او را عفو کرد. نتیجه: برخوردهای تند و چکشی که امروز از سوی جریان سلفی و تکفیری اهل سنت شاهد هستیم، ریشه تاریخی داشته و این واقعیت تلخ که این جریان تنها خود را محور حق دانسته و مخالف را (حتی از اهل سنت) دشمن قلمداد و بقصد قتل با او می جنگند نتیجه نبود معیار حق در نزد ایشان و در نتیجه خود را حق محض خواندن و دیگران را کافر و خونشان را مباح دانستن است. در برابر این جماعت، ما نیز اگر ادعای شیعه بودن داریم باید متوجه باشیم شیعه آزاداندیش بوده و مخالف را دشمن نمی شمارد، او را تحمل می کند البته تا آنجا که دست به شمشیر نبرده و یا توطئه نکرده باشد. ما باید مراقب باشیم با توهین به شخصیت های مورد احترام اهل سنت، مخالفین خود را به دشمن تبدیل نکنیم تا ناخواسته خود را با جریان تکفیری محشور نماییم. توجه داشته باشیم که افق ما ایجاد تمدن شیعیست و در مسیر تحقق این افق باید متذکر شد که هیچ تمدنی بدون این روحیه یعنی روحیه تحمل مخالف و تبدیل نمودن او به دشمن پا نگرفته و جهانی نخواهد شد. تمدن امروز غرب نیز از این قاعده مستثنی نیست و معماران این تمدن آن را بر شالوده لیبرالیسم (آزادی) بنا نمودند، هرچند که در عمل کاملاً غیر این را نشان دادند لکن این تمدن برای رشد و جهانی

شدن ابتدائاً با شعارهایی مثل آزادی بیان، تحمل مخالف و ... خود را مطرح نمود و قلوب ناآگاه را فریفت. افق ما ایجاد تمدن است و در تمدن شیعی، مخالف بدون هتک حرمت قابل تحمل و احترام است. به امید ایجاد تمدن جهانی شیعه، انشالله.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آدم حسابی! خیلی بهتر از آنچه بنده گفته ام مطلب را تنظیم و ویرایش کرده اید. شما کاملاً مجاز هستید هر طور و به هر اسم که خواستید مطلب را در شبکه های اجتماعی قرار دهید. همین اندازه بدانید هرکس به آینده ی تمدنی این انقلاب امیدوار است باید بداند لازم است برای تحقق تمدن اسلامی در نسبت ما با همدیگر تحولی اساسی رخ دهد. موفق باشید